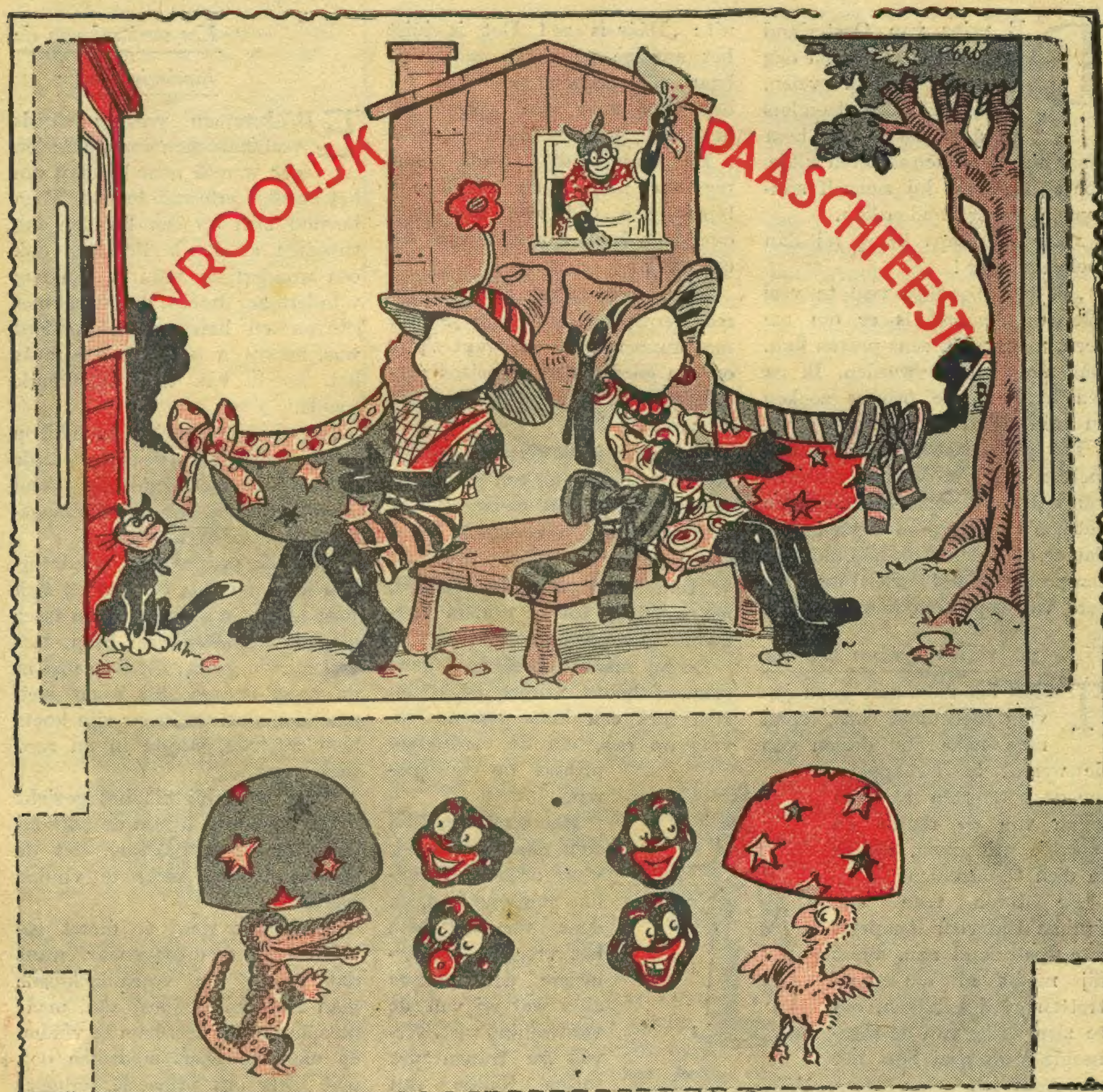
SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA
9 APRIL 1936

WAT VONDEN MIMBO EN MAMBO IN HUN PAASCHEIEREN? (Zie blz. 6)

Tusschen de stukken van het wondere Paaschei stond prinses Hermeline.

HET KRISTALLEN PAASCHEI

Hoe de prins van Oosterland prinses Hermeline uit de handen van den toovenaar bevrijdde

De prins liet het ei op den marmeren vloer vallen.

DE prins van Oosterland zat zich eens op een dag weer duchtig te vervelen, omdat hij niets bijzonders te doen had en er hem maar niet te binnen schieten wilde, hoe en met wat hij zichzelf aangenaam bezig houden kon.

Maar eensklaps kreeg hij dan toch een idee!

„Ik ben eigenlijk veel te veel alleen; niemand is er om me heen, met wie ik eens praten kan. Dat moet anders worden. Ik ga een lieve, mooie prinses zoeken en trouw dan met haar."

Dit plan deelde hij toen ook meteen aan alle dames en heeren van het hof mede en dezen vonden het zoo'n buitengewoon goed idee, dat er op het slot oogenblikkelijk een prachtig feest gevierd werd ter eere van 's prinsen reuzenvondst.

Een prinses gezocht

TOEN het feest met goed gevolg beëindigd was, zond men naar alle deelen van de wereld boodschappers, om de portretten te gaan halen van de liefste en mooiste prinsessen, die er in dien tijd leefden.

Er brak toen een drukke tijd voor den prins van Oosterland aan, want hij moest al die portretten goed bekijken, om te zien welke van de afgebeelde prinsessen hem het meest beviel.

Eindelijk riep hij verrast uit: „Dáár is ze! Dat is juist het aardige prinsesje, zooals ik haar mij gedacht had!"en hij liep vlug naar zijn vader, om dien het portret te laten zien.

De koning, die steeds maar regeeren moest en zoodoende bijna geen tijd voor zijn zoon over had, keek van zijn werk op en sprak:

„Ach, mijn zoon! Dat is prinses Hermeline; daar zul je niet mee kunnen trouwen, want zij is op een goeden dag spoorloos verdwenen en niemand weet waar ze vertoeft!"

Heel even keek de prins op zijn neus, maar daar hij een jongeman was, die zich niet gauw uit het veld liet slaan, antwoordde hij al spoedig:

„Dan zal ik wel gaan zoeken, net zoo lang tot ik prinses Hermeline gevonden heb!"

En hij maakte heelemaal geen gekheid hoor! Direct begaf hij zich met een hem passend gevolg op reis, om de verdwenen prinses op te sporen.

....die geheel met sterren en halvemanen versierd was....

Het eerst begaf hij zich naar het land, waar prinses Hermeline gewoond had, en daar vertelde hem het vroegere kindermeisje der prinses alles wat zij van de verdwijning wist. Terwijl ze tranen met tuiten huilde van verdriet,

Het verhaal van de kinderjuffrouw

ER kwamen vroeger steeds veel menschen uit alle deelen der wereld naar het slot om het aardige prinsesje te zien. Toen bevond zich op een kwaden dag tusschen al die kijklustigen ook een wonderlijke man in een nog wonderlijker dracht, die geheel met sterren en halvemanen versierd was, terwijl 'n hooge, spitse muts het hoofd van den onbekende tooide.

Het was juist Paschen, toen hij op bezoek kwam, en in de zaal, waar de prinses haar gasten ontving, stond een lange tafel, waarop alle mogelijke Paascheieren lagen.

Toen de prinses den wonderlijken man ontving, bevond zij zich juist alleen in de zaal. Even later ging de bezoeker weer heen, terwijl hij een groot, wit Paaschei in de hand droeg; hij begaf zich naar den slottuin, waar zijn koets hem wachtte, stapte in en reed snel weg.

Eerst toen hij uit het gezicht verdwenen was, kwam de hofhouding tot de ontdekking, dat de prinses nergens meer te vinden bleek.

Natuurlijk werd er direct gezocht naar den toovenaar, want dat moest die vreemdgekleede man toch wel geweest zijn, maar niemand lukte het, hem te vinden en niemand heeft sindsdien ook ooit meer ons prinsesje teruggezien!"

Zusje leert loopen

MIJN zusje leert loopen.
Dat is me een grap!
Eerst slingeren haar beentjes
En dan komt een stap.
Zij trappelt en draait dan
Eerst half in het rond,
Probeert weer, maar rolt met
Haar neus op den grond.

DAN giert ze van 't lachen
En krijgt dan de hik.
En Moes zegt, dat hikje
Komt vast van den schrik.
Zus klautert intusschen
Weer op van den grond;
Dan draagt Moes haar
lachend
De kamer in 't rond.

Annie de Hoog-Nooy.

Op onderzoek uit

ZOO luidde dan het verhaal, dat de prins van de voormalige kinderjuffrouw der prinses te hooren kreeg. Hij besloot toen voorloopig in dit land te blijven en eens goed om zich heen te zien.

's Avonds sloop hij stil van zijn gevolg weg, kleedde zich dan als een eenvoudige jongeman, opdat niemand zou kunnen zien wie hij was, en liep dan overal rond, terwijl hij zijn oogen en ooren duchtig de kost gaf.

Eens op een avond kwam hij aan een hutje, dat op de heide stond, en waarin een oud vrouwtje woonde. Hij klopte aan en vroeg, of het vrouwtje hem iets te eten wilde verschaffen; hij zou daar dan gaarne voor willen betalen.

Het vrouwtje kookte een paar eieren voor hem en gaf hem verder, wat ze nog aan eetbaars in haar hutje had. Toen de prins gegeten had, roemde hij ten zeerste de eieren, die hem beter gesmaakt zouden hebben dan al de eieren, die hij ooit gegeten had.

„Ja," antwoordde het vrouwtje. „Die eieren zijn ook door een zeldzame kip gelegd. Ik heb namelijk een kip, die om het zevende ei een gouden ei legt.... !"

„Dat is de moeite waard !" vond de prins. „Dan moet u wel heel rijk worden !"

„Rijk ? Dat ben ik al! Maar het is mij er niet om te doen van hier weg te gaan. Ik spaar al die gouden eieren op en wanneer ik er dan zooveel heb als een prinses weegt, ruil ik ze voor het ei, dat de oude toovenaar, die in het slot op den berg woont, bezit."

Eindelijk op het goede spoor

DE prins vroeg nu wat dat voor een toovenaar was, en toen vertelde het vrouwtje, dat die toovenaar een prachtig en kostbaar Paaschei bezat, dat geheel doorzichtig was gelijk kristal, terwijl zich binnenin een prachtig beeld bevond van een mooie prinses, die in haar slaap glimlachte. Het oude vrouwtje had dat ei eens mogen zien en de toovenaar had bij die gelegenheid gezegd, dat hij het alleen zou willen verkoopen tegen zooveel gouden eieren als het gewicht van een prinses bedroeg.

„Ach, goede vrouw, dat moet beslist prinses Hermeline geweest zijn, die u in dat ei zag zitten !" riep de prins uit en toen vertelde hij haar het droevige verhaal van Hermeline's verdwijning.

Het vrouwtje werd er erg door geroerd en ten slotte zei ze, dat ze den prins gaarne wilde helpen. Zij gaf hem een zakvol gouden eieren en wees hem toen den weg naar het slot van den toovenaar, waar hij maar zeggen moest, dat hij door het vrouwtje van de wonderkip gestuurd werd, en vragen moest, of de toovenaar hem binnen wilde laten.

Bij den toovenaar

DE prins deed, zooals de vrouw hem geraden had en zoo stond hij dan den volgenden dag in het slot van den toovenaar, dien hij den zak met gouden eieren overhandigde.

„Ik moet die eieren eerst wegen," sprak de toovenaar, terwijl hij den zak meenam.

Daar stond de prins dan een oogenblik alleen en zag om zich heen. Plotseling viel zijn oog op het kristallen ei, waarbinnen hij prinses Hermeline ontwaarde. Hij herkende haar direct van het portret, al was zij thans ook heel klein.

Snel liep hij op het ei toe en nam het in zijn hand, toen de zaaldeur openging en de toovenaar weer binnentrad! De prins schrok zoo, dat hij het ei losliet, zoodat dit op den marmeren vloer in stukken viel.

Ten slotte gevonden

OP hetzelfde oogenblik verdween de toovenaar onder 't uiten van een akeligen kreet, maar midden tusschen de stukken van het wondere Paaschei stond prinses Hermeline, levend en wel, bevrijd uit haar gevangenis.

De prins en de prinses gingen nu snel naar de ouders van prinses Hermeline, die overgelukkig waren hun dochter weer te zien.

Toen had spoedig met veel pracht en praal het bruiloftsfeest der beide vorstenkinderen plaats, die, nadat ze niet vergeten hadden het oude vrouwtje vorstelijk voor haar hulp te beloonen, nog vele, vele jaren lang gelukkig met elkaar leefden.

TEDDIE IN POPPENLAND

TOT ZIJN GROOTE ERGERNIS ZAG REUS WOLHAAR NOG NET IN DEN SPIEGEL, HOE TEDDIE EN LIESJE UIT HET BOSCH KWAMEN EN DE VRIJHEID HERKREGEN.

OOGENBLIKKELIJK GAF HIJ GENERAAL LANGMES, DIE HET BEVEL OVER HET LEGER VAN LOODEN SOLDAATJES VOERDE, OPDRACHT LIESJE EN TEDDIE GEVANGEN TE NEMEN.

REUS WOLHAAR LIET DE VALBRUG VAN ZIJN KASTEEL NEER EN DAAR STORMDE HET LEGER LOODEN SOLDAATJES NAAR BUITEN, OM 'T BEERTJE EN DE POP TE VANGEN.

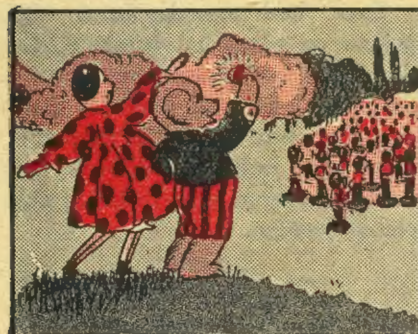
TERWIJL DEZE JUIST OVER EEN OPEN GRASVELD LIEPEN HOORDEN ZE DE SOLDAATJES AANKOMEN. "DIE MOETEN ONS HEBBEN," ZEI TEDDIE. "GENERAAL LANGMES IS ER OOK BIJ."

"GIJ ZIJT ONZE GEVANGENEN. GAAT DIRECT MEE!" BRULDE DE GENERAAL EN HIJ GAF TEDDIE 'N SABELPRIK. "IK DENK ER NIET AAN!" ANTWOORDDE HET BEERTJE MOEDIG.

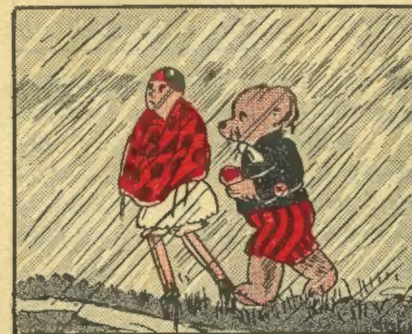
HIJ HAD IMMERS DEN TOOVEREIKEL EN DEZE DEED AL SPOEDIG ZIJN WERK: DE SABELS KRULDEN OM EN DE GEWEREN EVENEENS, ZOODAT DE SOLDATEN WEERLOOS WAREN.

"HET HEELE LEGER RECHTSOMKEERT-MARSCH!" COMMANDEERDE TEDDIE, EN ZIE, DAAR GINGEN DE SOLDAATJES WEER NAAR HUIS. "ONS KRIJG JE NOOIT!" RIEP LIESJE UIT.

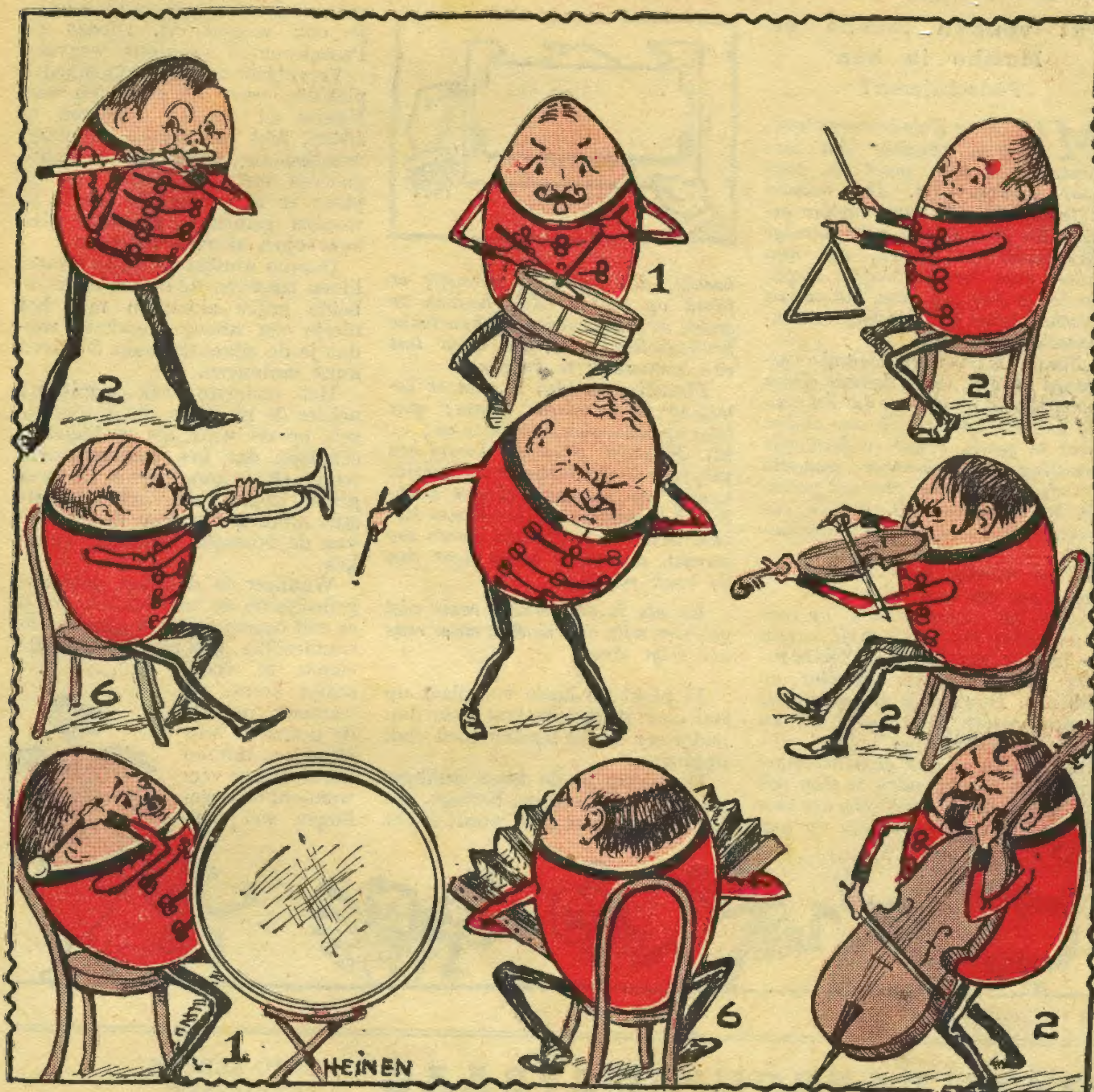

REUS WOLHAAR WAS BEDENKELIJK KWAAD, TOEN GENERAAL LANGMES HEM ZIJN WEDERVAREN VERTELDE, MAAR WOLHAAR ZEI TEN SLOTTE: "TOCH KRIJG IK ZE NOG WEL!"

MET BEHULP VAN ZIJN TOOVERBOEK SLAAGDE HIJ ER IN, HET VERSCHRIKKELIJK TE LATEN REGENEN. "NU WORDT HET TIJD DAT WE NAAR HUIS GAAN!" VOND LIESJE TOEN.

WIE IS DE VALSCHSPELER?

Onze Paaschprijsvraag met zestig fraaie prijzen

HET Paascheieren-orkest, dat behalve den dirigent uit acht muzikanten bestaat, was juist bezig een opgewekten Paaschmarsch te spelen, toen de leider plotseling een gezicht trok, alsof hij iets heel zuurs proefde. Hij bleek erg geschrokken te zijn, ten minste hij vergat verder de maat te slaan en zoo duurde het dan ook niet lang, of het prachtige muzieknummer was heelemaal in het honderd geloopen, omdat elke muzikant maar zoo'n beetje op zijn eigen houtje speelde.

Wat was nu wel de oorzaak, dat de dirigent zoo van streek raakte?

Terwijl zijn muzikanten er zoo vroolijk op los bliezen en streken en sloegen, hoorden zijn gevoelige ooren eensklaps een verschrikkelijk valsche noot, maar hij kon met geen mogelijkheid vaststellen, wie der acht musici de valschspeler was.

Jullie kunnen den boosdoener wel vinden, als je maar goed uit je oogen kijkt.

Je begint bij den muzikant in het midden bovenaan. Wat je het eerst vinden moet is de naam van het instrument, dat hij bespeelt. Het cijfertje 1, dat bij den musicus staat, beteekent, dat je de eerste letter van den naam van het instrument moet nemen.

Vervolgens bepaal je den naam van het instrument, dat de muzikant rechts van hem bespeelt, terwijl het cijfertje 2, dat er bij staat, aanduidt dat je de tweede letter van den gevonden naam moet nemen.

Zoo ga je in de richting van de

(Zie vervolg blz. 6)

PASCHEN IN NIKKERLAND

Wat vonden Mimbo en Mambo in hun Paascheieren?

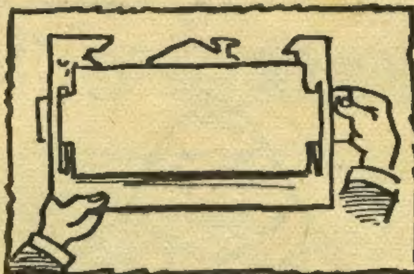
MIMBO en Mambo waren tweelingen, vandaar dat hun Paascheieren even groot en even mooi moesten zijn. Dat hadden ze tenminste aan hun moeder gezegd. En daar ze een paar aardige nikkerkindertjes waren, die hun ouders geen verdriet deden, zorgde moeder er dan ook voor, dat ze met Paschen ieder een prachtig reuzen-Paaschei kregen.

Zooals Mimbo en Mambo gevraagd hadden, leken de twee eieren zoo sprekend op elkaar, dat het noodig geweest was, ze elk een andere kleur te geven, opdat er geen verwisseling van eigenaar mogelijk zou zijn. Elk ei was met een prachtig, breed, zijden lint, dat in een grooten strik eindigde, samengebonden.

Toen moeder haar kleuters elk een ei gegeven had, zei ze:

„Ga nu maar buiten op een bank zitten met je ei op je knieën en laat er ons heerlijke Afrikaansche zonnetje maar duchtig op schijnen. Dan zul je na een poosje verrast worden door wat er uit het ei te voorschijn komt."

Dat lieten ze zich geen tweemaal zeggen en zoo troonden ze dan ook een poosje op de bank voor het huis en hielden elk hun ei zoo op hun

knieën, dat het heete zonnetje er flink op scheen. Zelf hadden ze groote strooien hoeden op hun leuke krullenbollen gezet, om geen last van zonnesteek te krijgen.

Plotseling voelden ze, dat er beweging in de eieren kwam; even later openden zich de schalen en.... uit Mimbo's Paaschei kwam een piepjong krokodilletje te voorschijn, terwijl uit Mambo's ei een kwebbelend papegaaienkuiken kwam kijken. Mimbo em Mambo waren zoo verrast, dat ze er bijna door van de bank rolden.

En als je dit verhaal soms niet gelooven wilt, dan moet je maar eens als volgt doen:

Je plakt de heele voorplaat op een stuk karton en laat haar dan onder een stapel boeken goed vlak opdrogen.

Dan knip je de twee stukken, waaruit de afbeelding bestaat, uit. Bij het bovenste stuk wordt al het witte links en rechts van het huisje ook weggeknipt, zoodat de Paaschwensch eveneens wegvalt.

Vervolgens worden de twee witte plekken, waar de gezichten van Mimbo en Mambo behooren te zitten, met een scherp zakmesje weggesneden, terwijl de loodrechte gleuven links en rechts van de plaat er met ditzelfde mesje in worden gemaakt, waardoor dus twee open sleuven ontstaan.

Daarna worden de dikke zwarte lijnen tusschen de teekening en de beide grijze zijkanten met het mesje een weinig ingeritst, zoodat je de zijkanten naar achteren kunt ombuigen.

Het onderste stuk wordt nu achter de plaat op zijn plaats gezet, op de wijze als in bijgaand schetsje, dat het achteraanzicht weergeeft, is aangegeven. De twee grijze lippen van het onderste stuk worden dus door de gleuven van de bovenste teekening gestoken.

Wanneer je dan het achterste gedeelte op en neer schuift, zul je er zelf ooggetuige van zijn, dat de wonderlijke inhoud der Paascheieren te voorschijn komt, en wanneer je op de gezichten van Mimbo en Mambo let, zie je hoe verwonderd de tweelingen wel zijn.

ONZE PAASCHPRIJSVRAAG

(Vervolg van blz. 5)

wijzers van de klok alle acht muzikanten rond, bepaalt de namen hunner instrumenten en neemt telkens de zooveelste letter uit die namen als het bijbehoorende cijfer aangeeft.

Wanneer je dat op de juiste wijze gedaan hebt, zal je zien, dat de acht letters den naam vormen van het instrument, dat valsch speelde.

Welk is dat instrument?

Schrijf dat nu eens op een briefkaart en vermeld daaronder je voornaam, naam, leeftijd, adres en plaats van inwoning. Dan schrijf je in den linkerhoek van de adreszijde „Sjorsprijsvraag" en adresseert de kaart aan de Redactie Sjors, Nassaulaan 51, Haarlem.

Voor de goede oplossers van deze prijsvraag stellen wij zestig prijzen beschikbaar en wel:

- 6 SPAARKLOKJES
- 2 FLACONS VOOR ODEUR
- 7 DOMINOSPELEN
- 1 ARMBANDJE
- 10 GEZELSCHAPSSPELEN
- 2 DOOZEN TAFELTENNIS
- 1 TIMMERDOOS
- 1 MECCANO-DOOS
- 4 NAAIDOOZEN
- 5 FOTO-ALBUMS
- 2 SERVIESJES
- 3 METAALPIANO'S
- 5 DOOZEN INSTEEK-MOZAIEK
- 6 DOOZEN LEGMOZAIEK
- 5 VERFDOOZEN

De oplossingen moeten vóór 26 April 1936 aan de Redactie Sjors, Nassaulaan 51, Haarlem, worden ingezonden.

Wanneer er meer dan zestig goede oplossingen ingezonden blijken te zijn, zullen we er om loten wie een prijs krijgt.

Nu maar flink aan het puzzelen, hoor, en veel succes er mee!

DE GOEDE, OUDE PAASCHHAAS

Hier zijn twee heel jonge haasjes,
Kijk ze maar eens eerst goed aan.
Zie je achter 't leuke tweetal
Ook dien hazenvader staan ?

Ja, die Pa is erg beroemd, hoor ?
't Is de Paaschhaas met zijn mand.
Ieder jaar, zoo omstreeks Paschen,
Trekt hij daarmee door het land.

En dit jaar gaan de twee kinders,
Voor het eerst mee met Papa.
Want zij leeren het vak van Paaschhaas
Dat is moeilijk ! Ga maar na :

Alles moeten zij nu leeren,
Alles wat hun vader kan.
Want dat is een knappe Paaschhaas,
En die weet er alles van.

Maar hij zei : „Als ik 'ns oud ben,
En niet meer zoo vlug ter been,
Moeten jullie Paaschhaas worden
En 't is beter twee dan een !"

Daarom moeten jullie leeren,
Hoe een Paaschhaas alles doet
Let dus op ! Zit niet te spelen.
Anders leer je het niet goed !"

En de beide hazenkinders,
Willempje en Ko Pipet,
Werden netjes naast elkander
Op een bankje neergezet.

Vader zit er tegenover
Met zijn verfdoos en een ei.
„Jongens," zegt hij, „dit is moeilijk !
Let dus op en kijk naar mij.

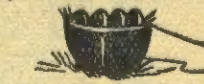
Kijk, zòò moet je kleurtjes mengen,
Zòò beschilder je een ei.
Kijk, hier schilder ik wat bloempjes,
Met een biggetje er bij.

En kijk hier, zòò maak je 'n kuiken,
Of een haasje of een kip.
Of een ster met zeven punten.
Of een mooie, roode stip.

En wanneer de eitjes klaar zijn,
Pak je ze in deze mand.
En dan hang je 't heele zaakje
Op je schouders met een band.

Zoo, en nu voorzichtig loopen,
Schudden mag je mandje niet.
't Zou een slechte Paaschhaas wezen
Die zijn eitjes breken liet."

Des morgens, als de zon juist
Gaat het hazenstel op weg.
En zij stoppen in de tuinen
Al de eitjes netjes weg.

Onder dennen, onder struiken,
Leggen zij de eitjes neer.
En na uren van hard werken
Hebben zij geen eitjes meer.

Zoo, nu mogen zij naar huis toe.
En geen mensch heeft hen gezien.
Ko en Wimpje zijn wat moe, hoor.
Maar zij werkten ook voor tien.

Thuis gekomen, zegt hun vader :
„'k Ben tevreden, 't gaat al goed
Jullie hebt heel goed begrepen,
Hoe een knappe Paaschhaas doet.

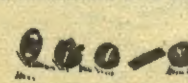
Als belooning voor je arbeid
Heb ik hier voor elk een net.
Op het eene heb ik „Wimpje",
Op het and're „Ko" gezet."

O, wat zijn de kleine haasjes
Blijde met hun Paaschcadeau.
„Lieve vader, dank u wel hoor !
't Is een prachtig net," zegt Ko.

In de eitjes zitten noten,
Sinaasappels, chocola.
En een aantal mooie eitjes,
Fraai beschilderd door Papa.

de kinders van de menschen
Vinden in den tuin verstopt
Wat de goede, oude Paaschhaas
Onder struiken heeft gestopt.

Ja, ik zal den Paaschhaas danken,
Voor wat hij weer heeft gebracht.
En nu allemaal met Paschen
Maar weer op de eierjacht.

A. VAN OORDT

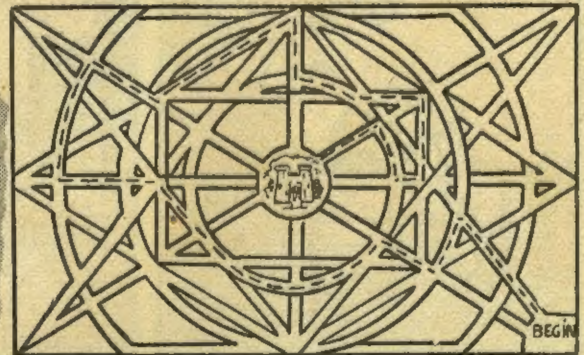
OPLOSSING DE OVERVAART

Eerst gingen beide jongens naar den overkant, waarna er een met het bootje terugroeide. Toen ging vader over, terwijl de tweede zoon het vaartuig terugbracht. Dan roeien beide jongens weer over, om vervolgens een van beiden moeder te laten halen en als eindelijk het tweede zoontje weer teruggevaren is, gaan beide jongens als laatsten naar den overkant.

OPLOSSING

Hoe kwam Snoepgraag in het slot?

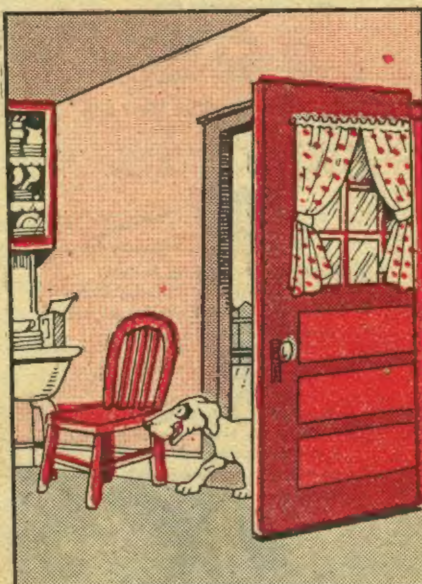

SJORS
VOORZITTER VAN DE
REBELLEN-CLUB
OP ZOEK NAAR EEN NAAM

NU ZIJN WE ER NOG NIET EEN NAAM VOOR ONZEN HOND TE VINDEN!!!
LATEN WE ER EENS KALM OVER PRATEN EN DAN EEN LEUKEN NAAM UITZOEKEN!!

JE HEBT GELIJK – DAT IS DE EENIGE MANIER OM ER EEN TE VINDEN!
WE ZULLEN „PRINS" WAT JIJ VOORSTELDE EN „PUCK" WAT IK EEN AARDIGEN NAAM VIND, BIJ VOORBAAT UITSCHAKELEN!

HIJ HEEFT EEN PAAR VLEKKEN, ALS WE HEM EENS „HET VLEKJE" NOEMDEN?
OF „POOTSUM" OMDAT HIJ VAN DIE GROOTE POOTEN HEEFT!!

HEB JE DAAR EEN STUK TAART GESTOLEN? WACHT, IK ZAL JE LEEREN!!!
G.G.U.U.
G.G.U.

OEI!! VIEZE BANDIET! STUK VUILNIS! LADELICHTER!! BROKONGUUR! VLERK!!

HET WORDT TIJD DAT JULLIE KOMEN! WAAR ZATEN JULLIE?
O! WIJ WAREN EEN NAAM AAN HET VERZINNEN VOOR ONZEN HOND!!!
WAFF!
WAFF!

EEN NAAM? DAN HADDEN JULLIE EEN BEETJE VROEGER MOETEN KOMEN! IK HEB HEM AL ALLE NAMEN GEGEVEN, WELKE MIJ MAAR TE BINNEN SCHOTEN!
BRUNNER